

Dünya kurulalı beri nerede ve ne zaman kim arasında olursa olsun, çeşitli nedenlerle savaşlar yapılmış ve savaş sonrası ağır faturayı hep insanlık ödemiştir. Ülkemizde içinde bulunduğu jeopolitik konum itibarıyla dönem dönem sıkıntılar yaşamaktadır. Nitekim 1990 Körfez Savaşı sonrası çıkan faturayı ülkemiz insanı ödemiş ve hala ödemektedir. Akabinde yaşanan 17 Ağustos - 12 Kasım depremleri; büyüyen dış borç açığı ve IMF iyi niyet mektuplarının dayatmaları sonrası ekonomik ve sosyal değerlerin tabana vurduğu bir ortamda 3 Kasım erken genel seçimini yaparak, parlamento çoğunluğunun sağlandığı güçlü bir hükümet yapısı yanında çoğunluğun temsil edilmediği bir seçim sonucunu birlikte yaşadık. Ülkemiz açısından tarihi bir fırsat da olabilecek bu güçlü hükümet yapısı parlamentonun dışında kalan muhalefetide kapsayarak ülke sorunlarına çözüm aramalı, birlikte demokratik, laik hukuk devletinin normlarını da hayata geçirerek AB yolunda adımları hızla atmalıdır.

Ülkenin gündeminde yaşananlar ,ülkenin içinde bulunduğu sosyal ve ekonomik buhrandan sağlık sektörü de kendi payına düşeni aldı. Mesleğimizde yaşananlar ,ülke gündemiyle adeta yarışır gibiydi. İstese de istemesek de AB'ye girmeyi hedeflediğimiz ve önümüzdeki günlerde müzakere tarihi almaya çalıştığımız bu süreçte ,mesleğimizin de gireceğimizi düşündüğümüz AB standartlarına uygun hale getirilmesi gerekmektedir. Çünkü AB' de temel özgürlüklerden biri olan "Hizmetlerin Serbest Dolaşımı" ilkesi gereğince her birey seçtiği bir ülkede mesleğini icra edebilme hakkına sahip olacaktır. Bu hüküm bile şu anda varlığını sürdürübilme savaşı veren mesleğimiz ve meslektaşlarımız için bir değişimin kaçınılmaz olduğunu gösteriyor inancındayım. Bu bağlamda , 1950-1960'lı yılların eczacılığını uyguladığımız günümüz eczacılığında , yeni oluşumları; "Klinik Eczacılık", "Farmasötik Bakım", "Fitoterapi" yi tartışmalı ve biran önce hayata geçirmeliyiz. 2000 yılı verileri ile Türkiye'de ilaç tüketimi 2.7 milyar dolar olarak gerçekleşmiş ve IMF'ye verilen iyi niyet mektuplarında bu oranın azaltılacağı vaat edilerek, tüketimin bütün suçu biz eczacılara yüklenmiştir. Oysa topluma ilaçların büyük çoğunluğunun(%77) serbest eczanelerce ulaştırıldığı göz önünde bulundurulsa ; kamuya hizmetin eczacılar aracılığıyla eczanelerden verildiği, eczacıların adeta devleti finanse eden kurumlar haline dönüştüğü düşünülürse , bizlere haksızlık edildiği görülebilir. Eczacı ülkesinin içinde bulunduğu zor koşulları göz önünde bulundurarak devletin ilaç geri ödemelerindeki gecikmelerde üzerine düşeni yapmış,bugün ise kendinin var olma-yok olma çizgisine, mesleğinde dayanabileceği son noktaya gelmiştir.

"Ben yaptım oldu" politikalarının yaşanmayacağı,15-16 Ocak eylemliliğinde kendi gücünü gösteren eczacı, artık bu eylemliliğin arkasında durmalı ,kendi birlik ve beraberliğinin gücünün farkına varmalıdır.

Ülkemizde eczane dağılımının homojen olmadığı ,serbest eczane sorunlarının çığ gibi büyüdüğü,kamu'da eczacı istihdamının yetersiz olduğu,her yıl eczacılık fakültelerinden binlerce mezun verildiği muhakkaktır ki **Türkiye'de devlet dahi eczacıyı sağlık sisteminin vazgeçilmez bir parçası olarak görmemektedir.** Ülkemizdeki eczacılık ,eczacıyı eczanesinin laboratuvarında ilaçları hazırlamasından,endüstrinin ürettiği ilaçların dağıtımını yapan dağıtıcı konumuna getirmiş,fakültelerde aldığı bilimsel eğitimi sahrada kullanmadığını ortaya koymuştur. Geline son noktada Türkiye AB' ye girecek ise ;eczacı önümüzdeki süreçte oluşacak olan kimliğini ortaya koymalı ve bu yeni kimliğe sahip çıkmalıdır. Hizmet kalitesini mutlak arttırmalı eczacı-eczacı rekabetini mesleki kimliğini ön plana çıkararak hasta merkezli hale getirmelidir.

AB üyeliği için hazırlanan,sağlık için yapılması gerekenlerin ortaya konduğu "Ulusal Sağlık Programı" nda mesleğimizi ilgilendiren yasa ve yönetmelikler mutlak incelenmeli,eğitim kalitesi,süresi ve ilkeleri iyice tartışılmalıdır. Aksi takdirde bizim olmayan ,tepeden inme şablonlarla karşı karşıya gelebiliriz. Nitekim, 1999 yılında yayımlanan "İyi Eczacılık Uygulamaları Kılavuzu" çağdaş bir hizmetin kapılarını aralamış fakat kılavuzlar kütüphanelerin en gizli yerlerine saklanarak ve uygulanmayarak istenen değişimi yaratamamıştır. **Bizlere düşen ise,geçmişte de var olan ve gelecekte de son insanın var olduğu güne kadar varlığını sürdürecektir olan mesleğimizi;kimin , nerede ve nasıl yapacağına karar vermek ve sürekli değişimin ve gelişimin merkezinde yer alarak içinde olabilmektir.**Her zaman gururla giydiğimiz beyaz önlüğümüzün saflığını - temizliğini ve ortaya koyduğu bilimsel kimliği de koruyarak...